

رهنگفهدانا بنه مایین نیکه تییا هه بوونی یا (نبن عمره بی) د بهرهمین (نهحمه دی خانی)دا

وحید نعمت رمضان^{1*} و ششان قاسم حسن²

¹ پشکا زمانی کوردی، کولیزا زانستین مرقفایه تی، زانکویا زاخو، هه ریم کوردستانی – عیراق.

(Waheed.ramadhan@uoz.edu.krd)

² پشکا زمانی کوردی، کولیزا بنیات، زانکویا زاخو، هه ریم کوردستانی – عیراق.

ومرگرتن: 2024/12 پسه ندرن: 2025/02 به لافکر: 2025/03 <https://doi.org/10.26436/hjuoz.2025.13.1.1526>

پوخته:

ژ تیۆرین هزری بین د ناڤ جیهانا ئیسلامیدا رهنگفهدا، ب تایبعت د ناڤ سۆفیه گه رییدا، ئه و ژ ی بابمه تی (نیکه تییا هه بوونی)یه، ئه و ل دهڤ عارفی ئه نده لۆسی (نبن عمره بی ۱۱۶۴-۱۲۴۰ز) گه هشتیه کهمالا خوه یا هزری. مه رم ژ نیکه تییا هه بوونی، ئه و نیکه تییا بلنده یا ب جۆره کی بهرام به ری بی ئیلاهییات و مرقفی سالۆخ دده ت، خودی سروشتی مرقفی هلدگرت، لاهوت کاکلک و ناڤه وکا ناسوتی د ناڤ خومدا دگرت، و ناسوت دبت ئه گه را قه گرتنا لاهوتی و ب گۆتته کا دی؛ مرقف د حقیقه تدا دبیت مه لمکووتی و ب ریکا ئه و ب ریفه دجت، خودی ب رهنگه کی باتنی د ناڤ مرقفیدا هیه و مرقف د ناڤ خودیدا فها دبیت. گرنگیا قه کولینی د ئه و چهندیدایه، چ قه کولرمکی ژ به رییا نها ده ست بۆ قی بابمه تی گرنگ د هزرا شاعیری کورد (نهحمه دی خانی) و تیۆریا دیارکریدا به رییه. گریمانه ده ئته کرن کو نهحمه دی خانی ئیک ژ ئه ومان شاعران بیت بین باوهری ب هزرا نیکه تییا هه بوونی یا نبن عمره بی هیه و د ناڤ بهرهمین خومه ئه ف بابمه بکاره ینا دبیت. ئه نجامین قه کولینی ئه و راستی نیشان دده ن، ئه و ب ریکا عشقی به ره ف نیکه تییا هه بوونی چویه، ژ عشقا مه جازی به ره ف عشقا حقیقی دجت، دمرکه فتنه خودی (خالق) د ناڤ بوونه وهران (مخلوقات) دا. ئانکو ل دهڤ وی خالا سه منتری و هه بوونا ره ها خودیه، بوونه وهران ژ وی نووری به هه را خوه و مرگرتیه. دکهن. یان ب هزرها دی؛ خودی (نورا نوورایه)، بوونه وهران ژ وی نووری به هه را خوه و مرگرتیه.

په یقین سه ره کی: هه بوون، نیکه تییا هه بوونی، نبن عمره بی، نهحمه دی خانی، بهرهمین نهحمه دی خانی.

1-پیشه کی

ب واتایا (نیکانه)یه و ئه و د ده مکه ئدا ژ (وحدت)ی یا کو ژ نالیین گشتیه پیکهاتییه دیار دبیت، ئه ومان ناڤی (واحدیت) ره ها کرییه، ئه و ژ ژ (واحد)ی په یدا بوویه، ب رامانا سالۆخه تی (نیکه تی)یه ده ئت" (بوره هارت، ۱۳۷۴: ۶۱) ل دهڤ سۆفیان نیکه تی (وحدت) بنیاته و ئه و پیکهاتین دی بین په یقی کو دبن وهسف و سالۆخه تی ژ بۆ وئ نیکهاتین د ناڤ په یقین وکو (احدیت، احد، واحدیت و واحد)دا دمرکه فته.

هه ر دیسان په یفا (الوجود) ب واتایین "۱- هه بوون، ۲- خه ری، ۳- ل نک سۆفیان دبیه نه مانا سالۆخه تیته به نیال نک مریدی ب خه ربییا ل نک چیدبت" (دۆسکی، ۲۰۱۶: ۱۰۶۵) ده ئت. هه ره و سا ب واتایا "هه بوون و دژی نه بوونی، هه بوون د عورفیدا ب واتایا له ش و به دمنی بکارهاتییه" (دهخدا، جلد پانزدهم، ۱۳۷۷: ۲۳۱۳۰). هه ر دیسان هه بوون ل دهڤ سۆفی (هه بو سه عیدت خه راز) ئانکو "که شفا حالی و زانینا حالیه بی حال" (صدری نیا، ۱۳۸۸: ۵۸۹). هه ره و سا (وجود) ب واتایین "۱- هیه، دیار بوون ۲- هه بوون، بوون ۳- دیار بوو ۴- هه ی، بهرام بهر نه بوونی ۵- د ته سه رفیدا ب واتایا ژ ناڤچوونا که سه کییه و ژ ده ستدانا سالۆخه تی به شه رییه ب ریکا هه بوونا زاتی حق؛ چونکی ده ما سۆلتانی حق (خودی) دمرکه فته، مرقفاهی نامینیت" (معین، ۱۳۸۶: ۱۷۴۰).

نیکه تییا هه بوونی (وحدة الوجود)، ئه ف تیگه ه ژ دو په یقین جودا پیکه هیت، په یفا (وحدة) ب واتایین "۱- قه دمری. ۲- ئیکگرتن. ۳- نیکانه تی" (دۆسکی، ۲۰۱۶: ۱۰۶۴) ده ئت. د ناڤ فه ره رنکا (دهخدا)دا، په یفا نیکه تی (وحدة) ب واتایین "نیکه بوون، نیکه تی، تاکایمه تی، ته نه یای" (دهخدا، جلد پانزدهم، ۱۳۷۷: ۲۳۱۳۵). نیکه تی ب واتایا "نیک، نیکانه ده ئت و ل دهڤ عارفان و احدیه ت دمر برینه ژ زاتی کو سه ره مکانیا ناڤان ژ ویه و نهحمه دیته ناڤان ب زاتییه گه له کییا ناڤان ب سیفه تیه" (سجادی، ۱۳۸۳: ۷۷۷). نیکه راسته قینه، "ئه و هه بووی ب کریاره بی دمر برینی ژ وئ واتایی دکه ت کو گو هورین و گه له کی ل دهڤ وی ب چ رهنگان نابیت، ناهیت قیاس کرن ب چ سیفه تین له شداریی، ئه و د ناڤ گهردوونی نه مو که سییه و چ شه به یین خوه نین، ئه و زاتی حقه بلنده" (سجادی، ۱۳۸۳: ۷۷۸).

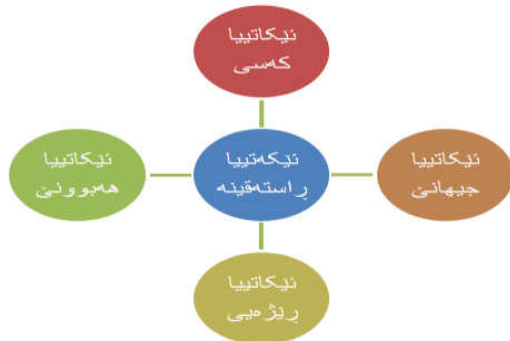
مه زنه شخین ته سه وفی زارافی تایبعت ب نیکه تییه یال دویف هزرا خوه بکاره ینایه، ئه و زاراف نیکه تییا خودی د ناڤ خومدا دگرت "ژ بهرکو نیکه تی (وحدت) ناهینه دابه شکر و دابه شبوونی قه بویل ناکه ت، له ورا ئه ومان تیگه ها (احدیت) بۆ بکاره ینایه، ئه و تیگه ه ژ پیکهاتا په یفا (احد) هاتییه و مرگرتن،

* قه کولرمی بهر پر س.

سې: نیکاتییا جیهانی (وحدت عالم)، حکیمان ګوتیه: نیکاتییا جیهانی بهلگمه ل سمر نیکاتییا نامیری. نرسو ب ریکا نیکاتییا جیهانی ګهشتیه نیاسینا بنیاتی (خودئ).

چار: نیکاتییا ریژهبی، وکو نوس نیکاتییا د ناڅیرا شاه و عسکریدا، یان ژي پرموندیا د ناڅیرا سمر و تاکهساندا.

پنچ: نیکاتییا همبونئ، عارف و بهشک ژ فیلوسوفین ژ عرفانی څخوارین، دبیزن: همبون د پلما زاتی خودا نیکه و ګلهکیا پیدابوی ژ ماهیهتییه، نفا دبیت تهجلی و رنګفدانا زاتی حق، همبونا د جیهانیدا همان همبونه یاکو دبیت همبونهکا رههیه و بونومرین دی بههرمیکن ژ وی همبونا رها و فیزا همبونا نیکانه یا نیکاتییا حق (سجادی، ۱۳۳۸: ۳۵۴). نفا بایتن پلمین همبونئ نم دشین ب ځی رنګی ل خاری هیلکاری ب بکشین.

هیلکاریا ژماره (۱) پلمین همبونئ د فلسفیدا

ګرنګیا ځمکولینئ، ژ بهر نهمانهدانا ځمکولینن تاییت ل دور بهرهمین نهممدئ خانی د نالیی بایتن هزا فلسفا سوفیگریدا، ب تاییت د بایتن نیکمیتیا همبونیدا، ګرنګیا نفا ځمکولینئ د وی بایتنید دمرکهفت کو خوه ل بایتهکئ هسنتار ل دفت شاعرکئ نافدار ځه کریه خودان و ځمکولر رابویه ب خواندنهکا هزی ژ ب بهرهمین خانی.

نارمانج ژ ځمکولینئ نوه، نم بشین نر نالیین ګریدایی دین چارچوځی نیکمیتیا همبونیدا دیار بکین. بزاین کیزان بهرهمین نهممدئ خانی زیدمتر نفا بایت د نافدا رنګفددهت؟ هر دیسان خالهکا دیا ګرنګ نوه بزاین نیکمیتیا همبونئ ل دفت خانی، چ پرموندی ل ګل هزا نین عربی هیه؟

سنورئ ځمکولینئ، نفا ځمکولین خبات و لیکولینئ ل دور بهرهمین نهممدئ خانی دکمت، نر ځمکولینئ ل سمر بایتن (نیکمیتیا همبونئ د بهرهمین خانی) دکمت، کواته هاتیه سنوردارکر د نفا بهرهمین (نهممدئ خانی) دا، ب تاییت د نفا هر دو بهرهمین خانی "دیوان، مرم و زین" ایدا.

ریبازا ځمکولینئ، نفا ځمکولین ل سمر بایتن (نیکمیتیا همبونئ) هاتیه نفیسین، ژ نفا وان بنیاتین ب ځی هزا فلسفی هاتیه دانان، بنمایین نیکمیتیا همبونئ یا عارفی نهمدلوئی (نن عربی) هاتیه هلبژاردن و ل سمر هزا خانی، هاتیه پرموکر، هر دیسان د نافدا بهرهمین خانی ب رنګهکئ و هسفی-شروځکاری هاتیه شروځکر.

پیداچونمک ل کارین بهرئ، ژ وان کارین بهریا نها ل دور نالیین تهسوفئ و هزا نیکمیتیا همبونئ ل دفت نهممدئ

هر دیسان همبون (وجود) د نفا هرهمینکین سوفیانا ب ځی رنګی هاتیه نیاسین "بریتیه له کمبونئ سیفته مړوځیکانی بهنده له بونئ حقد؛ چونکه هر که دسهلاتی حقیقت دمرکوت مړوځی نامینیت، وجود تاییتیره له ومجد و ویزدان لهبر بهرهمییهکئ به دواوی شهوود و نهمانی ومجددار تیدا و کمبونئ له هممو بونئ ځی" (شوان، ۲۰۱۰: ۳۳۵). همبون دواتیا خوه یا فلسفیدا و د نفا هزا فلسفا نیشراقی یا (شیخ شاهه‌مدین سهرموردی) دا ب واتیا "همبون نر یا نه‌هیته بشکر، هر ماسا نه‌هیته دایهشکر، سنور ب نینه، چ تشت ژ نوس دیارتر نینه و چ ونه ژ نینه" (غفاری، ۱۳۸۰: ۳۶۸). هر نیک ژ تیکه‌هین (همبون، تشت و نیکاتی) ژ رنګیزین بلند دهین نیاسین، ژ بهر ورون و ناکراییا وان، نر هانین پیناسکر و پندفی ب پیناسکرئ نین. نفا تیکه‌ه د نفا نالیین جودا بین فلسفا نیسلامیدا هاتیه بهسکر "حکمین مہشائی و دویچوویین وان و ل سمر هممین ژ (ابن سینا) ل نوس باومرینه همبون تشهک بنیاتییه و سهرموردی وکو فیلوسوفی نیشراقی ل و باومرینه ماهیهت بنیاته، تیارئ سینی ژ فلسفا نیسلامی، روتی فلسفا مالا سمرایی شیرازییه، نفا تیورین و ل ژیر کاریگریا هزین مہشائی و نیشراقی و عیرفان و پرتووکین دینی و دیتین مزه‌هی ژ دایکوبونه، نر ژ دوی باومریدایه همبون بنیاته" (غفاری، ۱۳۸۰: ۳۶۹). کواته د پیناسکرنا همبونیدا س دسه پمیدا دین، "دهستیهک ژ وان دبیزن: همبون ونه‌یک بدیهیه و نم نشین پیناس و بکین، نهم پیناسیهک ب بهتیمکر ژ ب تپ پیناسیهک بیزمیه و نه زیدمتر. دهستیهکا دی؛ بمرقاژ ب دچن، ل و باومرینه، همبون ژ کریارکا تیوریه، لمر د شیاندا بهت پیناسکر، دهستیا سینی ل و باومرینه، همبون کریارکا تیوری و ب دهستیمینانییه، بلی هز لیکر د شیاندا نینه، لمر پیناسکرنا و د شیاندا نینه؛ چونکی همتا تشهک دیار نه‌یت، نم نشین پیناس بکین" (سجادی، ۱۳۳۸: ۳۴۷).

همبون؛ وکو چمکهکئ فلسفی، ب رنګهکئ گشتی نم دشین ب سمر دوو جورین سمرکیدا دابش بکین. نیک: همبونا ره‌هیه (وجود المطلق)، نر جور همبونیه یاکو چ جارن بهرزه نابت، زیانا همی بونومران ب ونه ګریداییه، نر سمر مکانیا نفا ژیانیه، دقت همی دهمان هیت، نفا نوه یا نم د هزا نیسلامیدا دبیزنئ خودئ (الله). دو: نر همبونه یاکو ژ نهمر همبونا نیک پیدابوی، ب همبونا نیک، نفا همبون همبویه، نفا جور ل دفت فیلوسوفان ب تشهک دبت هیت (ممکن الوجود) دایه دیارکر، نفا همبون ژ نر بونومرن بین همبونا نیک نافراندین، ناکو پندفی ب همبونهکا دی ژ دمرځی خوه هیه.

د فلسفیدا چمد جورین همبونئ دهین دیارکر، ژ وان ژي: نیک: نیکاتییا راسته‌بینه (وحدت حقیقی)، هردهما تشین زیده ب تپ ژ نالییکه هاتنه لیکدان و ګهشتن نیک، وی دمی نیکیا وان نیکهکا راسته‌بینی نابت، بملکو هردهما تشت ژ همی نالییکه هاتنه لیکدان، وی دمی دین نیکیا راسته‌بینه.

دو: نیکاتییا کسی (وحدت شخصی)، ناکو همبوی نیکانه ب ریکا نیکاتییا کسی دهیت دیارکر.

شیرازی) به، ل دویف ئەمەق قوتابخانا هزری، ئیکەتیا هەبوونی ب سەر پینچ جوراندا دەیت دابەشکرن، هەر ئیک ژ حکیم (مەلا هادی سبزواری و حسن حسن زاده آملی) ^{۱۷}بەحس ل ئەمەق دابەشکاریی کرێیه:

ا- ئیکەتیا بنیاتی (وحدت سخی): گوتنا ئەمەق رەوتی ل گەل یا شەمکەرا بیان هەف دگرت.

ب- ئیکەتیا هەبوونی یا ئامادە (وحدت وجود موجود): ئانکو گریدان هەمی ژبانی ب خودی فە و خەیاڵیوون و سەراپوونا هەمی تشتین دی، وەکو (نمونا دەریا و پیلان).

ج- ئیکەتیا هەبوونا و گەلەکیا بوونەمران (وحدت وجود و کثرت موجود): ئانکو گریدان هەمی هەمی هەبوونی ب خودی فە، و بوونەمریوونا هەمی تشتین دی ب راما گریدان ب هەبوونی فە.

د- ئیکەتیا بزافی (وحدت سعی): ئانکو گریدان هەمی هەبوونی ب خودی فە، کو مەرم و بەرفرەهیا هەمی تشتان ب خودی فە دگرت (نمونا نفیس و هیزا وئ) یان (ئیکاتیا د ناڤ گەلەکییدا و گەلەکییدا د ناڤ ئیکاتییدا).

ه- ئیکاتییا رەنگەدای (وحدت تجلی): ئانکو ئیکاتییا هەبوونی و گەلەکی دیاپوون (نمونا کەسەکی د ناڤ گەلەک خودیکاندا تەجەللی دیت) (کاکایی، ۱۳۹۳: ۷۳).

هێلکاریا ژمارە (۲) دابەشکرنا ئیکەتیا هەبوونی د دیتنا
فەلسەفا (حکمة متعالی) به.

ئەف شێوازی دابەشکاریی ل دویف هزرا فەلسەفا مۆتەعالی بوویه، هەر ئیک ژ هزری دی بین مەشانی و ئیشراقی ب رەنگین جودا ژ بەرخودانی بۆ هەبوونی دکن، بەشازیدەتر یا فەلسەفە ئیسلامی هەبوونی ب رەنگەکی گشتی ب سەر سێ جۆری (هەبوونا پندقی، هەبوونا دیت هەبت و نەبوون) یدا دابەش دکن، بەلێ ب دیتنا مە ئەگەر ئەم بەحسا هەبوونی بکەین، دقبت جۆری سێی ژ ناڤ دەرێخین، چونکی ئەو نەبوونه و چەوا دێ بێژین تەشەکی هەبوون کو د بنەرمتا نینه، لەورا ب دیتنا مە هەردو جۆری (هەبوونا پندقی و هەبوونا دیت هەبت) باشترین جۆری دابەشکاریییه.

4- ئیکەتیا هەبوونی د دیتنا (بن عەرەبی):

شیخ (محمی الدین ابن عربی ۱۱۶۴-۱۲۴۰ز) ب ئیک ژ ژیدەترین سەرکی بین نینا تێورا ئیکەتیا هەبوونی بۆ ناڤ تەسەوفا ئیسلامی دەیت نیاسین، ئەو ئیکەتیا هەبوونی یا ب درێزاهیا چەندین سەدەیان د ناڤ دیوانا و ملیین خودی دا، بوویه مژارا سەرکی و ب تاییبەت ل دەف وان کەسێن گەشتین پلەیا کەمالی د ناڤ تەریقەتیدا، وەکو مرقین کامل سەردەری کرین.

د ئیک دەمدا دروست بکەت (مرعی، ۲۰۲۱: -). ژبەر ئەمەق ئەگەر ئیک گەلەک ژ تەریقەتین تەسەوفی د ناڤ ئاسیایا بچوێکا گەشە کرێنه، ژ وان: بەکتابی، خەلوەتی، قەلەندەری، حەیدەری و نەقشبەندی....

ژ بەرکو پتیریا کوردان ل سەر رەوتی (سنة والجماعة) نە بین ل سەر عەقیدا ئەو حەسەنی ئەشعەری (۲۶۰-۳۲۰م/ش/ ۸۹۰-۹۴۰ز) نه، هەر دیسان ل سەر مەزەهەبی فەقە موحەمەد کورێ ئیدریسی شافعی (۱۵۰-۲۰۴م/ش/ ۷۰۰-۷۵۰ز) نه، هوسا پەیموندیەکا خۆرت د ناڤەرا ئەشعەریەت و تەسەوفا هەیه، ژ فێ ئەگەری تەسەوفی کاریگەرییەکا مەزن ل سەر مەلا و شاعری کورد کرێیه (مرعی، ۲۰۲۱: -).

ئیکەتیا هەبوونی ژ رەویی دیرۆکی فە سەردەمین کەفتار دزفرت، ئەم دشتین ژ رەویی دینی فە ئەو بۆ هزرا بەشەکا ئایینی هندی بڤەگەریین، ب تاییبەت ئایینی براهمایی، پاشان بنیاتا وئ د ناڤ هەر ئیک ژ ئایینی یەهودی و مسیحیەتیدا ژ دهنه دیتن، هەردیسان ژ نالی فەلسەفە، ئەف بابەت بۆ فەلسەفا کەفتارا گریکیان فەدگەرت، هزرا وئ ل دەف رواقییان و ئەفلاتونی و چەندین هزری دیدا دهنه دیتن، هەتا پاشی ئەمەق هزری جەن خوە د عرفانا ئیسلامیدا ژ کرێیه و ئیکەمین جار عارف ئەندەلوسی (بن عەرەبی)، ئەف بابەت وەکو هزرا نینا د ناڤ ژیدەترین ئیسلامیدا، ب تاییبەت د پەرتووکی خوە بین وەکو (فتوحات مکیه، فصوص الحکم).

3- فەلسەفا ئیکەتیا هەبوونی

ئیکەلەیک د هزرا ئیکەتیا هەبوونیدا یا د ناڤەرا (سپینۆزای و هزرا ئیسلامی) دا دەیت کرن، گەلەک ژ رەخنەگر و دژین ئەمەق هزری، ل دویف تێگەهێ وئ یێ ئەورۆپی ددن دیارکرن، دەربرینا وان ئەفەیه کو خودی ئەف جیەانەیه، بەلێ ئەف تێگەهەکا خەلەتە؛ چونکی "تێورا ئیکەتیا هەبوونی، زیدەهیا جیەانی و بوونەمران رەد ناکەت، هەروەسا ئەف تێورە نابێژت: خودی ئەف جیەانەیه، و هەمی جیەان خودییه، ئانکو ئەو هزرا هەمی خودایی (Pantheists) باورێ پێ دیتن" (نصر، ۱۳۹۳: ۱۴۷). ئەف هزرا د ناڤ سۆفیگەریا ئیسلامیدا ناهیت دیتن، بەلکو هزرا ئەوان یا جودایه و ب دین تێگەها نایەتین قورانا پیرۆز شەرفەدکن "گوتنا سۆفیان نەئەفەیه: خودی ئەف جیەانەیه، بەلکو ئەو دیتن ل دویف دەربرینا فەیتۆف شوانی^{۱۸}: ئەف جیەان ب رەنگەکی نەینی د ناڤ خودی دا غەرق بوویه، هەبوونا دەرەکی، یان هەبوونا سادە (Existence) رەنگەدانا هەبوونا مۆتەلقە، هەمی هەبوون ژ هەبوونا رەها هاتینە هەبوونی و ب وێفە گریدانیه، هەروەکو تیشکین رۆژێ نە تەشەکی جودانە ژ رۆژێ" (نصر، ۱۳۹۳: ۱۴۷).

فەلسەفا ئیکەتیا هەبوونی ل سەر وئ چەندێ هاتینە ئافاکرن "خوا تەنها هەبوو (موجود) حەقیقییه و سیفاتی تەواوی هەبووی تێدایه و هەموو شەکانی تر چاوگی هەبوونیان لەمومیه" (مەحمود، ۲۰۱۴: ۱۳۲). ژیدەری ئیکێ و دووماهیی د فێ هزریدا خودییه، بوونەمر دین بەشەک ژ وئ هەبوونی و هەبوونا بوونەمران یا گریدایی ب هەبوونا راستەقینە (خودی) فەیه.

بەحسا ئیکەتیا هەبوونی د ناڤ بەرەمین گریدایی ب رەوتی سێی یێ فەلسەفی یێ کاریگەر د ناڤ جیەانا ئیسلامیدا ژ، ئانکو رەوتی هزرا فەلسەفا (متعالی) به یا (مەلا صدرا

نمو سهرهاتي يا تزييه ژ مه عريفه و گلهک هزرین دی" (علی، ۲۰۰۷: ۱۸۳).

خانی ژ وان کهسان دهیت نیاسین بین د ناف تهسوفیدا بهرف نالیین هزرا فلسفه چیوین، بابته نیکهتیا ههوونی ژ بنیاتا وان بابتهان دهیت نیاسین، رنګهانا فی هزرین د ناف موم و زین و دیوانا وی یا شعریدا رنګهاندتهت "خانی هزرین خوه د ناف بهرهمین خوه و مکو هزرین (محي الدين ابن عربي) دارژتینه، ب تایبته د دستنیکا (موم و زین) ید، نومی چ نایتهکا قورناتی ب رنګی راستهوخو بکار نهینایه، بهلی نومی شیوازی و اتابین قورناتی د ناف شعرین خوه و هرگزتینه، نهف یک د دووماهییدا ههمان هزرا دهربرینیه ژ حکمهتا نیلاهی یا (ولله في خلقه شؤون)" (علی، ۲۰۰۷: ۱۸۳).

قهول لری کورد (عزددین مستهفا رهسول) ل وئ باومرینه "خانی ژماردن و چهند ژمارهیی بهمهسلهیکه لیسر ریکهتویی (اعتبار) ی زانیوه و لای وایه وری لمیکمه هاتوه. دمتوانین له مهسله ی یکیتی بووندا له لایمې سوفیدا چهند دیریک بینین که خانی یکیتی بوونی فلسفه لای خوی نیکه له به یکیتی بوونی سوفي دمکات، پاشان دهیبهستیت به یکیتی شهوودهوه" (رسول، ۲۰۰۸: ۴۵۹). نو یکیتیوونا ب سر خانی زاله "جوانی و عشقی بهکخستوه و به دو بهشی زانیوون له جوانی پسرودهگار و عشقی نو باشرین یار لای نو نمویه که یک بیت، تنیا بیت و ونه ی نهی" (رسول، ۲۰۰۸: ۴۶۱).

نهمه د خانی د ناف دیوانا خوه یا شعریدا، بهس ل بابته نیکهتیا ههوونی دکته، نو هزرا نین عمرهیی یا دیارکته کو خودی و مکو دمریاییه و نو دمریایی بهشک ژ چپکا نافی دایه بوونومران، نیدی بوونومر ب تشتهکی جودا ژ دمریایی ناهین ژماردن. خانی خوه ب وان کهسان ددهت زانین بین باومری ب (وحدت المطلق) ه هیه. دبیزیت:

"نمز چوومه دهری دیرئ من دیت کو (روح الله)

تهکراری موصهومر بوو حمتتا د نهالین دا

وان جومله (أنا الحق) گوت من واحدی موطلمق گوت

ساقی ب خوه نمز گرتم جامهک مهیئ نوشین دا" (خانی، ۲۰۱۶: ۱۳).

نیکهتیا ههوونی ل قیرئ ب رنګی خوه یی دیار ژ دو گوشهیا نه دمرکتهت، نیک: گوشهیا (مهسورئ حملاج)، دو: گوشهیا نیکهتیا ره هافه. کهاته د دیتا نیکندا (أنا الحق) کو خانی د ناف مهسحییاندا دیتیه، همتا د ناف نو تشتین بگیاندا دمرکتهتیه، خانی ل دستنیک نهمی هزرین رده دکته، هر نیکسر د دویقرا دهیت و دیارکته "نومان باومری ب هزرا حملاجی ههوو، بهلی باومریا من ب نیک ره هایه"، دیتا نیک ره ها "بهکی کو ب هر ناواهی یکی ب تنیه" (دوره، ۲۰۰۸: ۴۹). خودی و مکو مهیک دایه من.

بهلی نهف هزرا پشتر مه بهس کری، هر د ههمان شعرا نیک ژ دیوانا خوه، خانی بابته نیکهتیا ههوونی ب رنګهکی هزرا نیسلامیا نین عمرهیی بهس دکته

"من دی ههمی یک پرتو ساری د مظاهر دا

مومن ههمی ژ پیر بوون نمما نه د تمکین دا" (خانی، ۲۰۱۶: ۱۴)

خانی دبیت نیک موتلمق د ناف بوونومر اندا رنګهاندتهت، نو دبیت جیهانی ههمی سر مکانیا خوه ژ وئ نیک گرتیه، پاشی د ناف خوه دا سالو خدایه، بوونومر کو حالتهی ههوونا خوه دا دین (ممکن الوجود) نانکو دبیت ههیت، نو نهمانتهی خودایی د ناف ویدا دمرکتهتیه، بهلی نو ژ یومر گرتنا سالو خهتان ب واتایا ههمان خودایی نینه؛ چونکی نو، و مکو بهری نوکه گوتی (واحد مطلق) ه، بهلی خانی دبیزیت: "من دیت ههمی تشته یک پرتو شهمالکینه، د پیر خویانگه هاندا دیار دین، ههمی مومکینات ژ وئ پرتو پیر نور بوونه، بهلی نه د بنگه ی و سابینیدا، بهلکو بهرومخت و دمکی نه" (دوره، ۲۰۰۸: ۵۱).

دمرکتهتا نیکهتیا ههوونی ل دهف خانی ب ریکا عشقی دمرکتهت، نو ژ دیتنهکا سوفیانهی ژ بوی بابته، ژ پرسا (عشقا مهجازی) بهرف عشقا حقیقه دچیت، نافکرنا (موم و زین) وی ژ هر ل سر ههمان بنیاته، نهف هز د ناف دیوانا ویدا ژ جه دگرت، خانی دبیزیت:

"نو بوو کو زولهیایی ن دیتی د یوسف دا

مهجنونی د لیلانی فیهادی د شیرین دا" (خانی، ۲۰۱۶: ۱۴)

خانی و مسا دیار دکته، نیکهتیا خودی ب ریکا بوونومرین وی دهیت دین، نانکو سوفي ب ریکا دیتا مهخووقاتان دگه هن خالق. ل قیرئ و مسا دیاره خانی ههمان هزرا سوفین پشی خوه دووباره کریه. هر نو نیکهتیا خودیه یاکو زولهیایی د جوانیا یوسفیدا دیتی، هر و مسا مهجنونی د لیلایی و فیهادی ژ د شیرینیدا دیتیه.

هر دیسان خانی ل جهکی دی دبیزیت:

"مصباحی نه به من دی نیروه د فندی دا

گنجا نهمی مهرکوز من دی د گل و طین دا" (خانی، ۲۰۱۶: ۱۴).

وسفکرنا خودی و مکو نوروا نوران، نهفا ژ سهر مکانیا فورانا پیروز هاتیه ((الله نور السموات والارض)) (سورة النور، آیه ۳۵). و هرگزتیه، خانی دبیت نوروا نیلاهی، و مکو وئ نوروا د ناف شهمالکندا، نو "پرتو نوروا هر ههمی (چرا لاهوتی)، نیرو د قندیدا بهمانا ناسوتیا مرفیدا دیت، من نهف ژ دیت کو خزینا نهمی د تمق و تینیدا ب جه بوویه" (دوره، ۲۰۰۸: ۵۳).

هر دیسان هزرا دمرکتهتن و رنګهاندانا نیکهتیا ههوونی یا ب ریکا رنګهاندانی د لهشی ناسوتی مرفیدا، و نیشاندانا خودی و مکو نوروا هری مزن و بیدوماهی، خانی د دستنیکا موم و زینیدا ب فی رنګی نیایه.

"نوری تو د حوسنی رووی دلدار

ناری تو د قلبی عاشقی زار

شهمی نه ژ قسمی نور و ناری

شهمی ژ عیان تو پسر دمراری" (خانی، ۲۰۰۸: ۱۱). هر نیک ژ تیکه هین (نور، نار، شمع و شمس) بین د ناف نهفان دو مالکین شیریدا هاتیه بکارنinan، هندک ژ وان چیکر بین دهستی قودرتهی بین خودی نه، بهلی ب دیتا خانی خودی د ناف وان بوونومر اندا رنګهاندیه، نهف رنګهاندانا خانی مهست ژیه، زیدتر نو هزرا نیسلامیه یا دما کهسی

بینهر بیرخوهدانی ل چیکرین خودی دکمت و ب ریکا جوانیا وان چیکرییان دگهت نیاسین خودی.

ئیک ژ شیواژین دی بین دهرکهفتنا ئیکهتیا ههبوونی د ناف بهرهمین خانیدا، ئه ژی د دیوانا ویدایه و د ئیک ژ شیرین خوده بابیتی و مسایار دیکت کو ههمی بوونهوهر ل وجودا حقیقی (خودی) دگهرن، دهما دیاردکمت:

"هسرمک ب ووجودا خوه ووجودا ته دخوازت (بالجملة) خیریداری جهمالا تهنه حهققا" (خانی، 2016: 16)

خانی ل قیری خودی وکو سهرمکانیا ههمی ههبوونی دایه دیارکرن، پاشی د پینگافا دوویندا ههبووین دی بین د ناف جیهانا ماددیدا ل بنیاتا خوه یا سهرمی دگهرن و دقین بگههه نئسل خوه یی ههبوونی کو خودنیه، لهوهر هسرمکس بوویه بکری جوانیا خودی، هسرمکو چیکا ناخی کا چهوا بهشکه ژ دهریایی و ههمی دهمان ل دهریایی دگهرت و چونکی ئه خوه ب تشتهکی نهجودا ژ دهریایی دزانیته.

ئیک ژ دهرکهفتن دی بین ئیکهتیا ههبوونی ل دهف خانی، ئه ژی رهنگهدانا ئیکهتیا خودنیه د ناف بوونهوهراندا و دهرکهفتنا وئ ئیکهتیی ب رهنگهکی زیدههی (وحدت و کثرت)

"ومحدث ب حهسب کثرمتی ئهعینای مهظاهر هسرم سوو ب صفاتان دکمتن کشفی تهجمللا" (خانی، 2014: 18)

دهرکهفتنا ئیکهتیی (وحدت) ب ریکا گهلهکی (کثرت) ئ، د ناف ئهقی مالکا شیریدا هاتنیه پهرهوکرن. ئهف هزره د بهرمتدا هزرمکا فلهسهفیه و گهلهک ژ فلهسهوفین جیهانا ئیسلامی د ناف بابیتین خودا بهس کرینه، مهرما سهرمی ژ فی هزری، گههشتن ب ئیکیه ب ریکا گهلهکی، ئانکو گههشتن ب ئیک حقیقی کو خودنیه ب ریکا بوونهوهرین وی. ئهف هزره ژی د بهرمتدا ب ئیک ژ بابیتین چوون بهرهف ئالیین ئیکهتیا ههبوونی ل دهف فلهسهوفان دهیت نیاسین. ئهف هزره ب ههمان رهنک د ناف مهم و زینیدا ژی خانی بهس کریه، دهما دیبژت:

"ئهف عالم و نادهمی و مهشهوود ئهف مومکن و ماسوایی مهوجود ههمیان ب تهیه مهاده و دهبر فیهیاضی ریاضی خلق و (الامر)" (خانی، 2008: 13).

خانی ل قیری جیهان، مروف، تشتین ئه دبیین، ههمی بیکفه پالداينه خودی کو ئه ب دهستویرا خودی هههه، خودی وکو ژیدهری ئیک یی ههبوونی دیارکرییه و ئهف هزرا دیبژت: ههبووین دی (مخلوقات) ژ دهرنهجامی وئ ههبوونی (خالق) ی پیدابووینه. ئانکو ئه ههبوونا راستههینه د کوزکا خودا ئیکه، بهلی د ناف بوونهوهراندا گهلهکی دیارکرییه.

ئیک ژ شیواژین دی بین ئهحمدهی خانی د بارا ئیکهتیا ههبوونیدا ب گونجایی دبیتیت، ئه ژی رهنگهدانا وئ پوفکرنا پیروژا خودنیه، ئهفا د قورننا پیروژا هاتنیه "ونفخت فیه من روحی" (سورة الحجر، آیه 29) ئانکو مه ژ رووفا خوه پوفکر سهر لهشی مروفان و رووفا هاته گیانی وان. ب فی گوتنا

خوایی مهزن، خانی ههمان هزر دووباره کرییه، دهما دیاردکمت:

"ناسووتی ئهگهر چ رهنک سوفاله لاهووتی ژ پهرتهوا جهمالله" (خانی، 2008: 13).

مهرم ژ سوفال، ئانکو تهفن. دروستکرنا مروفی ب گوتنا قورنایی کو د چهند قوناغاندا ب دهستی قودرمتیی خودی هاتنیه ئافراندن، ئیک ژ وان قوناغان ژی (تهفن) ه. ئهف رووفا ئیلاهی دهما هاتنیه د ناف فی جیهانیدا و د لهشهکی ناسووتی ییکو دی پویچ بیت، ئه رووفا ب رهنگهکی کیم دهیت بهرخیوهدان کرن، بهلی د بهرمتدا و د جیهانا لاهووتیدا، ئه رووفا ژ ژیدهره خوداییه، لهوهر ب بوهایه. بابیتی ئیکهتیا ههبوونی ب رهنگهکی هزرا ئین عهرمی تیدا پیشچاف دبیت، یاکو و مسایار دیکت خودا تشتهکی قهدهر ژ فی جیهانی نینه، بهلکو نهوی ئهف جیهان د خودا گرتهیه، ئهف د خودا گرتهه ژی ب ریکا وئ رووحنیه یاکو وی بهرادیه سهر بوونهوهران. ئهف هزر د ناف چهند مالکین دیدا ژی دهربرین ژی هاتنیه کرن، ئه ژی ب فی رهنکی:

"(في الجملة) چ نهوهر و چ ناخر (القصة) چ موئمن و چ کافر هسرمک ژ ته را وه بوونه مهظهس ئه رهنکه د وان تو بوویی موزمهر بی حوسنی ته نینه وان ووجودهک

بی نووری ته نینه وان نوموودهک" (خانی، 2008: 19). خانی ههمان هزرا پیشتر ئینایه د ناف بابیتی ئیکهتیا ههبوونیدا، ئه ل وئ باوهرنیه خودی د ناف ههمی مروفان - چ باوهردار و چ بیباور- دا رهنگهددهت و هسرمک ژ بوونهوهران د بهرمتدا تهجملایهکن ژ نوورا نهوی زاتینه، ئانکو بووینه مهظهسری دهرکهفتنا خودایی، ههمی بوونهوهر ژ ئهگهر حوسنا وی هاتنیه ههبوونی، بی نوورا ئیلاهی بوونهوهران چ ههبوونهک نینه، بی نوورا خودایی بوونهوهرین دی چ نین. ئهف مالکین شعرئ وئ هزری د ناف خودا هلدگرن کو خودی د ناف بوونهوهراندا تهجمللی دبیت، ههمی بوونهوهر ژی د ههبوونا خودا (ممکن الوجود)، خودی د ههبوونا خودا (واجب الوجود)، ئهگهر خودی نهبا، مروف نهبوون، ئانکو بوونهکه ب ههبوونا سهرمکیه گریداییه.

ئهگهر پرسهک بهیت نازراندن، ئهری کهگی کهسهک ههست ب ههبوونا جهمالا حقیقی دکمت؟ ئهف پرس ل دهف خانی هاتنیه بهرسفدان، ئه ژی ب فی رهنکی:

"ئهو میوه دهما گهه کهمالی بوو مهظهسری پهرتهوا جهمالی" (خانی، 2008: 19).

هسرمکس ب ساناهی نهشیت ههست ب ههبوونا پهرتهوا جهمالا ئیلاهی بکمت، ئهفا مروف تیدا بهرهف ئیکهتیا ههبوونیه دجیت، ئه کس نهبیت بی دگههت پلهیا نامادهبوونی ژ بو فغانیی، ل وی دهمی مروف کامل دبیت، ههست ب ههبوونا پهرتهوا جوانیا ئیلاهی دکمت.

6- نهنجام

خانی د ناف دیوانا خودا ژ دوو گوشهین تیزرا (أنا الحق) قه بهرخیوهدانی ل خالقی دکمت، پاشی ئه ب رهنگهکی

راسته‌خو نابیزت خوانده‌قانی خوه من -خانی- باوهری ب ئیکه‌تیا هه‌بوئی هه‌یه، به‌لکو ئه‌وی جوهره‌کی قه‌شارتنی کره‌یه و دبیزت: نه‌قا من باوهری پئی هه‌یه، هه‌مان هه‌زا ره‌سنا ئیکه‌تیا ره‌ها (وحدة‌المطلق)یه.

خالا قیقه‌هشتا ئین عه‌ره‌یی و ئه‌مه‌ده‌ئ خانی ب ره‌نگه‌کی گشتی د وئ به‌کیدییه کو ئیکه‌تیا هه‌بوئی یا ئه‌ی به‌هس دهن، ئه‌و ئیکه‌تیا د چارچووقی نیسلا‌میدایه، یا‌کو نه‌ف جیهان دبت تهنه‌کی د ناف خودی دا، نه‌کو تهنه‌کی قه‌ده‌ر و جودا ژ خودی، ئانکو هه‌بوونا سه‌ره‌کی ئه‌وه و هه‌بوونا بوونه‌مه‌ران لاوه‌کییه. نه‌ف بنیاته ژ ل ده‌ف خانی ب چهنه‌ر ریکان ده‌یت دیتن، ئیک ژ ئه‌وان ریکا عشقی بوویه، ژ عشا مه‌جازی به‌ره‌ف عشا حه‌قیقی دجت، ده‌ره‌قه‌نا خودی (خالق) د ناف بوونه‌مه‌ران (مخلوقات)دا.

شیواژین دی بین ده‌ره‌قه‌نا ئیکه‌تیا هه‌بوئی ل ده‌ف ئه‌مه‌ده‌ئ خانی، ئه‌و ژ نیشاندانا خودی وکو (نورا نوران) و ته‌جه‌لیبوونا وئ نوورییه د ناف تهنه‌ن جیهانا ناسوتیدا، بو نمونه ته‌جه‌لیبوونا د ناف (میسباحی نه‌زله‌ی د فندیدا)، یان ژ هه‌ر ئیک ژ تیه‌گه‌هین (نار، نور، شمع و شمس)، وکو هه‌ندک بوونه‌مه‌ر بو ره‌نگه‌دانا خودی د نافدا هاتینه‌ بکار هینان. ده‌ره‌قه‌نا ئیکه‌تیا راسته‌قینه د ناف گه‌له‌کییا بوونه‌مه‌راند، ژ هه‌زین دی بین ئه‌مه‌ده‌ئ خانی ده‌ین نیاسین، نه‌ف هه‌زین به‌ره‌ف ئالیی ئیکه‌تیا هه‌بوونییه دجت، ل ده‌ف خانی گه‌له‌ک (کثرت) دبن ره‌نگه‌دانا سه‌فه‌تین (وحدت)ی، ئانکو کارئ وان که‌شفا سه‌فه‌تیه.

ئیکه‌تیا هه‌بوئی ب شیواژ هه‌بوونا رووحا خودی د ناف بوونه‌مه‌راند ده‌ره‌قه‌ت، خانی د وئ باوهریدا به‌رووحا سه‌ره‌کی و ئیکانه یا خودیه، نه‌ف رووحین دی ژ ده‌ره‌نه‌جانی وئ رووحا پیرۆز به‌یادبوینه.

گه‌هشتن ب هه‌ستکرنا ئیکه‌تیا هه‌بوئی ب ره‌نگه‌کی سانا‌هی و بی گه‌هشتن ب پله‌یا که‌مالی ب ده‌سته‌ ناهیت، خانی ل وئ باوهریه‌ نه‌گه‌ر میو گه‌هسته‌ که‌مالا خوه، وی ده‌می دی بیت مه‌ظه‌ر و ره‌نگه‌دانا به‌ره‌توا نورا ئیلاهی.

7 - ژنده‌ر

- قورنانا پیرۆز.
- بخارانی، احمد علی رجائی (1364)، فرهنگ اشعار حافظ، چاپ هشتم، تهران: انتشارات علمی.
- بورکهارت، تیتوس (1373)، درآمدی بر آئین تصوف، ترجمه: یعقوب آژند، چاپ اول، تهران: انتشارات مولی.
- خانی، ئه‌مه‌د (2008)، مەم و زین، به‌ره‌ه‌فکر: ته‌حسین ئیبراهیم دوسکی، چاپا ئیک، ده‌وک، ده‌رگه‌ها سپهریز.
- الحفی، عبدالمنعم (2010)، موسوعة الفلسفة والفلسفة، الجلد الاول، الطبعة الثالثة، القاهرة، الناشر مكتبة مدبولی.
- خانی، ئه‌مه‌د (2016)، دیوان، به‌ره‌ه‌فکر: ته‌حسین دوسکی، چاپا ئیک، ده‌وک، ده‌رگه‌ها سپهریز.
- ده‌خدا، علی اکبر (1377)، لغت نامه ده‌خدا، جلد پانزده‌م، چاپ دوم، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- دوره، عه‌مه‌وله‌رحمان (2008)، ئه‌مه‌ده‌ئ خانی، پیشگوئن: بابی نازئ، چاپا ئیک، ده‌وک، بی ده‌رگه‌ه.
- دوسکی، محه‌مه‌د نه‌مین (2016)، فه‌ره‌نگا سپهریز عه‌ره‌یی-کوردی، چاپا دووی، ده‌وک: ده‌رگه‌ها سپهریز.

- ره‌سه‌ول، عه‌زه‌دین مسته‌فا (2008)، ئه‌مه‌ده‌ئ خانی، شاعیر و به‌رمه‌ند، فه‌لیسه‌سوف و سوفی، به‌شتی دوو، وه‌رگه‌زانی له‌ عه‌ره‌به‌یه‌وه، نووسه‌ر خوی، چاپی به‌که‌م، سلیمانی: بی ده‌رگا.
- سجادی، سید جعفر (1338)، فه‌ره‌نگ لغات واصطلاحات فلسفی، چاپ اول، تهران.
- سجادی، سید جعفر (1883)، فه‌ره‌نگ اصطلاحات و تعبیرات عرفانی، چاپ هه‌قم، تهران: انتشارات طهوری.
- شوان، ئیبراهیم ئه‌مه‌د (2010)، فه‌ره‌نگی سوفیانه‌ی دیوانی جزیری و مه‌حوی، چاپی به‌که‌م، هه‌ولیز: نه‌کادیمیایی کوردی.
- شوان، ئیبراهیم ئه‌مه‌د (2021)، شیعری سوفیانه له‌ نه‌ده‌یی کونی کوردیدا، چاپی به‌که‌م، هه‌ولیز: ده‌رگایی ته‌فسیر.
- صدری نیا، باقر (1388)، فه‌ره‌نگ ماثورات متون عرفانی، چاپ سوم، تهران: انتشارات سخن.
- علی، انور محم (2007)، احمد الخاني فلسفة التصوف في ديوانه مم و زین، الطبعة الاولى، ده‌وک، دار سپهریز للطباعة والنشر.
- غفاری، سید محم خالد (1380)، فه‌ره‌نگ اصطلاحات آثار شیخ اشراق شهاب الدین سه‌ره‌ردی، چاپ اول، تهران: انجمن آثار و مفاخر فه‌نگی.
- کاکایی، قاسم (1393)، وحدت وجود به‌ریوایت ابن عربی و مایستر اکهارت، چاپ ششم، تهران: انتشارات هرمس.
- محم‌سالم، عبدالذیع محم عبدالله (-)، فلسفة التصوف بین وحدة الوجود ووحدة الشهود: ابن عربي نموذجاً، جامعة الازهر، كلية الدراسات الاسلامية والعربية للبنین بالشرقية، قسم العقيدة والفلسفة.
- مرعی، فرست (2021)، ابن عربي وتأثيره على التصوف الكردي، 20/ ینایر/ 2021، سایت (zahawi.org). <https://zahawi.org/?p=3814&lang=ar>
- معین، محم (1386)، فه‌ره‌نگ معین، چاپ سوم، تهران: نشر زرین.
- مه‌حمود، سالار عه‌زیز (2014)، هه‌زی فه‌لسفی له‌ شیعری مه‌لای جزیری دا، چاپی به‌که‌م، هه‌ولیز: خانی موکریانی بو چاپ و به‌لاکرده‌وه.
- نصر، سید حسین (1394)، گلشن حقیقت، ترجمه: انشاءالله رحمتی، چاپ سوم، تهران: نشر سوفیا.

په‌راوی:

1. ئوپانیشاد: نه‌فه‌ دبت به‌شک ژ قیدایی، قیدا (vida) ژ بنیاتا (vid) ب واتایا زانییه، و قیدا ب خوه ب واتایا مه‌ره‌فه‌ت و زانین ده‌یت، ئه‌و د به‌ره‌ندا ژ کومه‌کا په‌رتووکین ئایینی پیرۆزی هه‌ندیان و ب تاییه‌ت یا گریدییه ب ئایینی به‌راه‌مییه، ئه‌و ب زمانی سانسکریتی هاتیه‌ نه‌فسین، چار په‌رتووکان ب خوه‌ نه‌گرت: (Atharva-veda, Sama-veda, Yajur-veda, Rig-veda) نه، هه‌ر ئیک ژ فان قیدایان ژ کومه‌کا سه‌روودان پیکده‌یت، ئه‌و سه‌روود ب کیشین جودا و ده‌ره‌ای خودامندان هاتینه‌ فه‌هاندن. ئوپانیشاد دبت به‌شتی دووماهی ژ په‌رتووکا پیرۆزا هه‌ندیان، ب واتایا روینشتنا ژ نیزیقه‌ ده‌یت. (ده‌خدا، جلد پانزده‌م، 1377: 2326).
2. فه‌لسه‌فا نوو نه‌فلاتوونی (Neuplatonismus): هه‌ندک جارن دبیزنی فه‌لسه‌فا نه‌فلاتوینی، کارئ نه‌فی گرۆپ فه‌لسه‌فی زیندیکرنا هه‌زا که‌فن یا‌کو هه‌ر ئیک ژ هه‌زا (نه‌ره‌ستویی، مه‌شائی، ره‌واقی، قیساگورسی و نه‌فلاتوینی) د ناف خوه‌دا گرته‌یه، هه‌ره‌سا ئه‌و ب نافئ نه‌سه‌که‌ندانییه یا سه‌وره‌یا سه‌نه‌مه‌ره‌یسه‌ ده‌یت نیاسین، فه‌لیسه‌سوف (فوره‌فوریوس) ب ئیک ژ مه‌ز نه‌فه‌لسوفین نه‌فی قوتابخانا ده‌یت نیاسین (الحفی، الجلد الاول، 2010: 163).
3. Frithjof Schuon (1907-1998)، به‌رمه‌ندکی موسلمانن نه‌ژاد سه‌ویسه‌یه، ئه‌وی پشتی موسلمان بوونا خوه، نافئ خوه کر بوو (شیخ عیسی نورالدین احمد) (نصر، 1393: 147).
4. حکیم سه‌به‌ره‌واری د ناف (پاورقیهای اسفار، جلد 2) و هه‌ره‌سا حسن زاده‌ ناملی د ناف (رساله وحدت از دیدگاه عارف و حکیم)دا به‌هس کره‌یه.

أساس وحدة الوجود لابن عربي في إنتاج آثار أحمد خاني

ملخص البحث:

إحدى النظريات الفكرية التي برزت في العالم الإسلامي، وخاصة في التصوف، هو موضوع (وحدة الوجود)، والذي بلغ أوج الكمال الفكري عند العلامة الأندلسي (ابن العربي). الغاية من وحدة الوجود هي ذلك الاتحاد السامي الذي يتسم به الإنسان أمام المسائل الإلهية، ويتسم الإله بالسماوات البشرية، حيث يحتوي اللاهوت جوهر ومضمون الناسوت في داخله، ويتغلب الناسوت على اللاهوت، وبتعبير آخر؛ يصبح الإنسان في الحقيقة ذاتا ملكوتيا ويتصرف حسب ذلك، ويتجسد الإله بشكل باطني داخل الإنسان ويفنى الإنسان في ذات الإله. ويبرز أهمية هذا البحث في إنعدام تناول هذا الموضوع المهم في فكر الشاعر الكوردي أحمد خاني من قبل الباحثين، رغم قربنا من بلوغ الهدف إلا أننا لم نبلغ ذلك، ولكننا بلغنا ذلك الهدف من خلال هذا البحث. يفترض أن يكون أحمد خاني أحد الشعراء الذين يؤمنون بفكرة وحدة الوجود لابن العربي والذي استخدمه كثيرا في مصنفاته الأدبية. وتظهر لنا نتائج هذا البحث حقيقة توجه أحمد خاني نحو الوحدة الوجودية عن طريق العشق، حيث يتوجه من العشق المجازي إلى العشق الحقيقي، ويتجسد الخالق في المخلوقات. بمعنى النقطة المركزية لديه هو وجود الإله، ويعتبر المخلوقات الأخرى علامة على ذلك الوجود. وبتعبير آخر؛ الإله (هو مصدر كل الأنوار)، وتستمد الأحياء نورها من ذلك النور.

الكلمات المفتاحية: الوجود، وحدة الوجود، ابن عربي، آثار أحمد خاني.

THE REFLECTION OF PANTHEISM'S PRINCIPLES OF IBN ARAB IN AHMED KHANI'S WORKS"

ABSTRACT:

The concept of pantheism is among the most profound and influential intellectual theories in Islamic mysticism, particularly within Sufism. The idea of pantheism, which reached its pinnacle in the works of the Andalusian Mystic Ibn Arab (1164–1240 CE), the purpose of pantheism: it posits that God manifests within all aspects of existence, and humanity reflects this divine essence. Within this framework, spiritual unity with God is achieved through the annihilation of the self in the divine presence (fana). This study investigates the influence of Ibn Arabi's pantheism on the Kurdish poet Ahmadi Khani/ Ehmedê Xanî (1651–1707) and explores how this Sufi philosophy is interwoven into his poetry, particularly in his seminal works. To date, no research has specifically examined Khani's engagement with this mystical concept. The findings reveal that Ahmadi Khani embraced Ibn Arabi's ideas, integrating them into his poetry through a thematic journey from worldly love to divine love. This progression mirrors the Sufi path, wherein metaphorical love (ishq majazi) serves as a bridge to the ultimate truth of divine love (ishq haqiqi). Khani portrays God as the central and absolute existence, with all other beings reflecting this divine light. His poetic vision depicts God as the source of all existence, illuminating creation, which derives its essence and gifts from this divine radiance.

KEYWORDS: Existence, Pantheism, Ibn Arab, Ehmedê Khani, Ehmedê Khani's works.